

342 - JdH - Eens zullen Wij Met Jezus Leven

Hieronymus van Alphen (1746-1803)

Eens zul - len wij met Je - zus le - ven,
 Nooit kan 't ge - loof te veel ver - wach - ten,
 Die hoop moet al ons leed ver - zach - ten:

Dan voelt, dan kent men geen ver - driet;
 Des Heil - ands woor - den zijn ge - wis;
 Komt, reis - ge - no - ten, 't hoofd om - hoog!

Dat uit - zicht moet ons nooit be - ge - ven;
 't Faalt aard - se vrien - den vaak aan krach - ten,
 Voor hen, die 't heil des Hee - ren wach - ten,

Zij, die ge - lo - ven, haas - ten niet.
 Maar nooit een vriend als Je - zus is.
 Zijn ber - gen vlak en zee - en droog.

Reeds hier wil Hij ons vre - de schen - ken,
 Wat zou ooit Zij - ne macht be - per - ken?
 O za - lig - heid, niet af te me - ten!

Ver - troos - ten, lei - den door Zijn staf;
 't Heel - al staat on - der Zijn ge - bied;
 O, vreugd, die al - le smart ver - bant.

Zelfs zon - der vrees aan 't graf te den - ken,
 Wat Zij - ne lief - de wil be - wer - ken,
 Daar is de vreem - d'ling - schap ver - ge - ten;

Is ook een vrucht, die 't kruis ons gaf.
 Ont - zegt Hem Zijn ver - mo - gen niet.
 En wij, wij zijn in 't Va - der - land!